

C-562/20. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2020. október 28.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Administratīvā rajona tiesa (Lettország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. október 12.

Felperes:

SIA Rodl & Partner

Alperes:

Valsts ieņēmumu dienests (állami adóhatóság, Lettország)

Az alapeljárás tárgya

Arra irányuló kérelem, hogy i) a Bíróság semmisítse meg az állami adóhatóság (a továbbiakban: alperes) azon határozatát, amely a felperessel szemben szankciót szab ki a felperes által az adóhatóság ügyfelei tekintetében a Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likums (a pénzmosás, a terrorizmusfinanszírozás és a nukleáris fegyverek elterjedésének megelőzéséről szóló törvény) értelmében végzett helytelen kockázatértékelés miatt, és ii) az alperest kötelezze az említett szankció alkalmazásával kapcsolatban a honlapján közzétett információ eltávolítására.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az EUMSZ 267. cikk alapján a kérdést előterjesztő bíróság a 2015/849 irányelv 18. cikkének, valamint ezen irányelv III. melléklete 3. pontja b) alpontjának, 13. cikke (1) bekezdése c) és d) pontjának, 14. cikke (5) bekezdésének, valamint 60. cikke (1) és (2) bekezdésének értelmezését kéri annak pontosítása érdekében, hogy mely esetekben kell fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket megtenni,

hogyan kell az ügyfél tevékenységeivel kapcsolatos információkat beszerezni és hogyan kell a kötelezett szolgáltatókkal szemben alkalmazott szankciókra vonatkozó információkat közzétenni.

Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2015/849 irányelv 18. cikkének (1) és (3) bekezdését III. melléklete 3. pontjának b) alpontjával összefüggésben, hogy e rendelkezések i) automatikusan megkövetelik, hogy a könyvelést végző külső szolgáltató fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket hozzon azon tény miatt, hogy az ügyfél nem kormányzati szervezet, és egy, az ügyfél meghatalmazásával rendelkező és általa alkalmazott személy egy korrupció tekintetében kiemelt kockázatot jelentő harmadik ország, a jelen ügyben az Oroszországi Föderáció állampolgára, aki tartózkodási engedéllyel rendelkezik Lettországon, és ii) automatikusan megkövetelik, hogy ezen ügyfél kockázati szintjét magasabbnak minősítsék?
- 2) Az előző kérdésre adandó igenlő válasz esetén: arányosnak tekinthető-e a 2015/849 irányelv 18. cikke (1) és (3) bekezdésének említett értelmezése, hogy az arányos és ezért összeegyeztethető az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikke (4) bekezdésének első albekezdésével?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a 2015/849 irányelv 18. cikkét III. melléklete 3. pontjának b) alpontjával összefüggésben, hogy az minden olyan esetben automatikus kötelezettséget ír elő a fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések meghozatalára vonatkozóan, amikor az ügyfél üzlettársa, de nem maga az ügyfél, valamilyen módon egy, a korrupció tekintetében kiemelt kockázatot jelentő harmadik országhoz, a jelen esetben az Oroszországi Föderációhoz kapcsolódik?
- 4) Úgy kell-e értelmezni a 2015/849 irányelv 13. cikke (1) bekezdésének c) és d) pontját, hogy ez utóbbi pontok azt írják elő, hogy a kötelezett szolgáltatóknak az ügyfél-átvilágítási intézkedések meghozatala során az ügyféltől be kell szereznie a szóban forgó ügyfél és egy harmadik személy között létrejött szerződés másolati példányát, és ezért az említett szerződés helyszíni vizsgálata nem tekinthető elegendőnek?
- 5) Úgy kell-e értelmezni a 2015/849 irányelv 14. cikkének (5) bekezdését, hogy a kötelezett szolgáltatóknak még akkor is átvilágítási intézkedéseket kell alkalmaznia a meglévő üzleti ügyfelekkel szemben, ha az ügyfél körülményeiben jelentős változások nem állapíthatók meg, és a tagállamok illetékes hatósága által az új nyomon követési intézkedések meghozatalára előírt határidő még nem telt le, és a szóban forgó kötelezettséget kizárólag azon ügyfelekkel kapcsolatban kell alkalmazni, akiknek magas kockázatot tulajdonítottak?

- 6) Úgy kell-e értelmezni a 2015/849 irányelv 60. cikkének (1) és (2) bekezdését, hogy az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértéséért közigazgatási szankciót vagy intézkedést elrendelő jogerős határozatokra vonatkozó információk közzététele során a hatáskörrel rendelkező hatóság köteles biztosítani, hogy a közzétett információk pontosan megfeleljenek a határozatban megállapított információknak?

Uniós jogi háttér

Az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikke (4) bekezdésének első albekezdése

A pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. május 20-i 2015/849/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv: 13. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontja, 14. cikk (1) és (5) bekezdése, 18. cikk, 60. cikk (1) és (2) bekezdése, és a III. melléklet.

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

A pénzmosás, a terrorizmusfinanszírozás és a nukleáris fegyverek elterjedésének megelőzéséről szóló törvény: a 6. cikk (1), (1¹) és (1²) bekezdése, a 7. cikk (1) bekezdésének 5), 7) és 11) pontja, a 8. cikk (2) bekezdése, a 11. cikk (1) bekezdésének 1) és 2) pontja, a 11.¹ cikk (1) bekezdése és (3) bekezdése 2) pontjának a), b) és c) pontja, a 20. cikk (1) és (2) bekezdése, a 22. cikk (2) bekezdésének 5) pontja, valamint a 46. cikk (1²) és (1³) bekezdése.

A Bíróság ítélkezési gyakorlata

A Bíróság 2013. április 25-i Asociația Accept ítélete, C-81/12, EU:C:2013:275, 71. pont.

A Bíróság 2016. március 10-i Safe Interervenții ítélete, C-235/14, EU:C:2016:154, 77., 87. és 107. pont.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 A felperes a Lett Köztársaságban bejegyzett gazdasági társaság, amelynek üzleti tevékenységét számviteli, könyvelési, könyvvizsgálati és adószakértői szolgáltatások képezik. A pénzmosás, a terrorizmusfinanszírozás és a nukleáris fegyverek elterjedésének megelőzéséről szóló törvény (a továbbiakban: megelőzésről szóló törvény) 3. cikke (1) bekezdésének 3) pontja értelmében a felperes e törvény hatálya alá tartozik.

- 2 2019. április 3. és június 6. között az alperes munkatársai pénzmossási ellenőrzést végeztek a felperesnél, amelyről 2019. április 3-án elkészítették az eredeti ellenőrzési jegyzőkönyvet (amelyet 2019. június 6-án egy másik követett).
- 3 Az eredeti ellenőrzési jegyzőkönyv megállapítja, hogy a felperes belső ellenőrzési rendszere több hiányosságot is mutatott, és a felperes nem végezte el, illetve nem dokumentálta a gazdasági tevékenységeire vonatkozó pénzmossási és terrorizmusfinanszírozási kockázatértékelést a megelőzésről szóló törvény 6. cikkének (1) bekezdése alapján, az ügyben különösen a felperes meghatározott ügyfeleivel – egy konkrét alapítvánnyal (a továbbiakban: Alapítvány) és egy konkrét gazdasági társasággal (a továbbiakban: Gazdasági Társaság) – kapcsolatos kockázatértékelés képezte vita tárgyát.
- 4 Az említett Alapítvány székhelye Lettországból található, és célja az információs technológiai ágazat népszerűsítése és támogatása az oktatás területén.
- 5 Az Alapítvány 2016. október 25-én lett a felperes ügyfele. Az ügyfélazonosítási dokumentumot 2017. március 7-én írta alá az Alapítvány által felhatalmazott természetes személy (az Oroszországi Föderáció állampolgára), aki egyúttal (munkavállalóként) az Alapítványt irányítja. Az Alapítvány tényleges kedvezményezettjeként a lett társaság egészét (ami a hatályos szabályozással ellentétes) jelölik meg.
- 6 A felperes az ügyfél kockázati szintjét alacsonynak értékelte. Az alperes rámutatott arra, hogy a Noziedzīgi ieguītu līdzekļu legazācijās novērtēšanas dienests (a pénzmossás megelőzéséért felelős hivatal) által szolgáltatott információk alapján a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos elsődleges fenyegetést az NGO-knak és az üzleti környezetnek a terrorizmus finanszírozása céljából történő lehetséges felhasználása jelentette, és a nemzetközi gyakorlat, valamint több ország bűnüldöző hatóságainak tapasztalata azt bizonyította, hogy az NGO-k különösen veszélyeztetettek és jogellenesen használhatják fel azokat a terrorizmus finanszírozása céljából. Az alperes véleménye szerint ezen okból a felperes, mivel a megelőzésről szóló törvény hatálya alá tartozik, köteles alaposan megvizsgálni az ügyfelet, ha fokozott kockázat értékeléséről van szó, figyelembe véve azon körülményt, hogy a felperes ügyfele az Oroszországi Föderációhoz (a korrupció tekintetében kiemelt kockázatot jelentő harmadik ország) kötődik.
- 7 A Gazdasági Társaság is a Lett Köztársaságban rendelkezik székhellyel, és üzleti tevékenységének körét a PR és kommunikációs szolgáltatások alkotják.
- 8 A Gazdasági Társaság 2017. december 28-án lett a felperes ügyfele. A Gazdasági Társaság egyetlen tagja és kizárólagos tényleges kedvezményezettje egy lett állampolgárságú személy.
- 9 A felperes a Gazdasági Társaság kockázati szintjét alacsonynak értékelte. Az alperes a Gazdasági Társaság folyószámla-kivonatainak elemzésekor megállapította, hogy e társaságnak havonta 25 000 euró összeget utalt át a svájci székhelyű Nord Stream 2 AG vállalkozás, amely az orosz Gazprom cég

leányvállalata (a Gazprom a törzstőke 51%-ával rendelkezik). Másrészt, a kibocsátott számlákból az tűnik ki, hogy a szóban forgó számlákat a Gazdasági Társaság és a Nord Stream 2 AG által 2018. január 1-jén kötött szerződés alapján állították ki. Az alperes azt kérte a felperestől, hogy mutassa be a szóban forgó szerződés egy másolati példányát, de a felperes azt nem adta át, és kijelentette, hogy maga vizsgálta meg helyben az eredeti szerződést az ügyfél telephelyén. A fentiekre tekintettel az alperes azt a következtetést vonta le, hogy az üzleti kapcsolat vizsgálatának elvégzése során a felperes nem fordított különösebb figyelmet az ügyfele (Gazdasági Társaság) által a Nord Stream 2 AG-val kötött ügyletekre, amely a korrupció tekintetében kiemelt kockázatot jelentő harmadik országban székhellyel rendelkező társaság részét képező vállalkozásnak minősül.

- 10 A ellenőrzési jegyzőkönyv folytatása elkészítésének időpontjában (2019. június 6-án) a belső ellenőrzési rendszer hiányosságait már orvosolták, ezért jogsértéseket nem állapítottak meg.
- 11 Az alperes pénzmosás elleni igazgatósága vezetőjének 2019. július 11-i határozatával 3000 euró összegű pénzbírságot szabott ki a felperessel szemben a megelőzésről szóló törvényben foglalt feltételeknek az ellenőrzés során megállapított megsértése miatt.
- 12 E határozat alapján az alperes 2019. augusztus 11-én információkat tett közzé a honlapján azzal kapcsolatban, hogy a felperes állítólag megsértette a megelőzésről szóló törvényben foglalt feltételeket.
- 13 Az említett 2019. július 11-i határozatot a felperes megtámadta, azt azonban az alperes főigazgatójának 2019. november 13-i határozata (a továbbiakban: megtámadott határozat) helybenhagyta.
- 14 2019. december 13-án a felperes azt kérte a kérdést előterjesztő bíróságtól, hogy semmisítse meg a megtámadott határozatot, és az alperest kötelezze a honlapján közzétett azon információ eltávolítására, miszerint a megelőzésről szóló törvény hatálya alá tartozó felperessel szemben szankciót szabtak ki.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 15 Az alapeljárás feleinek alapvető érveit a kérdést előterjesztő bíróság indokolása tartalmazza.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

A fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettség, még akkor is, ha az ügyfél társasági formája, szerkezete és tevékenysége nem jelez kockázatot

- 16 A 2015/849 irányelv 18. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a tagállamok meghatározhatnak egyéb olyan „magasabb kockázatot jelentőnek tekintett” eseteket is, amelyekben „fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket” kell tenniük.
- 17 A kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy bármely nem kormányzati szervezetet fokozott kockázatot jelentő esetnek kellene-e tekinteni, és ennél fogva fokozott átvilágítási kritériumoknak kellene-e azokat alárendelni. A 2015/849 irányelv és a megelőzésről szóló törvény sem írja elő, hogy a nem kormányzati szervezeteket – jogi formájuk miatt – önmagukban fokozott kockázatot jelentő eseteknek kell tekinteni. A felperes szerint, ha az alperes nemzeti ellenőrző hatóságként úgy véli, hogy minden olyan esetben, amelyben a kötelezett szolgáltató ügyfele nem kormányzati szervezet, vagy ha az ügyfél egyik alkalmazottja a korrupció tekintetében kiemelt kockázatot jelentő harmadik országból származik, el kell végezni az ügyfél alapos vizsgálatát, felmerül a kérdés, hogy az említett követelmény nem túlzott-e, arányos-e, és ilyen esetben nem kellene-e erről a jogszabálynak kifejezetten rendelkeznie.
- 18 A jelen ügyben nem vitatott, hogy az Oroszországi Föderáció nem minősül magas kockázatot jelentő országnak, azaz nem szerepel sem a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) által közzétett, magas kockázatot jelentő országok listáján, sem pedig az Európai Bizottság olyan harmadik országokat tartalmazó jegyzékében, amelyek nem küzdenek kellőképpen a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása ellen, bár lehetséges, hogy a 2015/849 irányelv III. melléklete 3. pontjának b) alpontja és a megelőzésről szóló törvény 11¹. cikke (3) bekezdése 2) pontjának b) alpontja értelmében úgy is lehetne tekinteni, hogy a korrupció tekintetében kiemelt kockázatot jelentő országról van szó. Mindazonáltal a megelőzésről szóló törvény és a 2015/849 irányelv rendelkezései nem követelik meg közvetlenül, hogy az ügyfélre fokozott átvilágítási intézkedések vonatkozzanak, amennyiben az Oroszországi Föderáció valamely állampolgára egyszerűen csak az ügyfél alkalmazottja, azaz, ha ezen ügyfélnek nem ő a tényleges kedvezményezettje vagy tényleges tulajdonosa a 2015/849 irányelv értelmében véve.
- 19 A 2015/849 irányelv (4) preambulumbekkezdése kiemeli, hogy az uniós fellépésnek továbbra is különös figyelmet kell fordítania a FATF által megfogalmazott ajánlásokra és eszközökre. A „FATF könyvelőket fenyegető kockázaton alapuló megközelítésre vonatkozó iránymutatásainak” (a továbbiakban: a FATF-iránymutatások) 71. pontjában számos olyan kritériumot ismertet, amelyek a földrajzi területtől függően magasabb kockázatot jelenthetnek. E kritériumok egyike sem kötődik azonban az ügyfél valamely munkavállalójának állampolgárságához. A felperes véleménye szerint a FATF iránymutatásaival összeegyeztethetetlen bármely olyan következtetés, amelyet a szóban forgó Alapítvány esetleges megnövekedett kockázatát illetően egy olyan személy állampolgársága alapján vonnak le, aki ezen ügyfél munkavállalója és ezen ügyfél meghatalmazásával rendelkezik.

- 20 A Bíróság ítélezési gyakorlatából az következik, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell azt, hogy az esetlegesen alkalmazandó fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket annak értékelésére alapozzák, hogy az esettől függően valamely ügyfél, üzleti kapcsolat, számla, termék vagy ügylet tekintetében fennáll-e a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat, illetve az milyen szintű. Ilyen értékelés hiányában sem az érintett tagállam, sem adott esetben [a 2015/849 irányelv] hatálya alá tartozó valamely intézmény vagy személy számára sem lehetséges annak eldöntése, hogy az egyedi esetben milyen intézkedéseket kell alkalmaznia. Végül, ha nem áll fenn pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási kockázat, ezen indokok alapján nem lehet megelőző intézkedéseket hozni (Safe Interenvíos ítélet, 107. pont). A Bíróság azt is kijelentette, hogy e tekintetben az ilyen intézkedéseknek konkrét kapcsolatban kell lenniük a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának kockázatával, és azzal arányosnak kell lenniük (Safe Interenvíos ítélet, 87. pont). Ennélfogva, ha az ilyen kockázat nem határozható meg, nincs helye minden esetben fokozott átvilágítás megkövetelésének, és az aránytalan is lenne.
- 21 Az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt arányosság elvét kell alkalmazni az uniós jogra és a belső jogra is az olyan helyzetekben, amelyekben a tagállamok mérlegelési jogkörüket és hatáskörüket az Unió által harmonizált uniós jogterületeken gyakorolják (ideértve a 2015/849 irányelvben szabályozott jogterületet is). Amint azt a Bíróság ítélezési gyakorlata kiemeli, az arányosság kritériuma alapvetően fontos a tagállamok által a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának megelőzése céljából bevezetett kiegészítő intézkedésekkel kapcsolatban. Lehetséges, hogy nem arányos a kitűzött céllal azon alaki követelmény, hogy bármely nem kormányzati szervezetet mindig kiemelt kockázatot jelentő ügyfélnek kell minősíteni, mivel ennek társadalmi haszna nem haladja meg az érintett személy jogainak és jogos érdekeinek sérelmét.
- 22 A Bíróság ítélezési gyakorlata értelmében, ha a nemzeti jogot kell alkalmazni, és a helyzetek valamely irányelv hatálya alá tartoznak, a nemzeti jogot, amennyire csak lehetséges, az irányelv szövegével és szellemével összhangban kell értelmezni (az Asociația Accept ítélet, 71. pont). A jelen ügyben a 2015/849 irányelv 18. cikke (1) és (3) bekezdésének a III. melléklete 3. pontjának b) pontjával összefüggésben történő értelmezésével, és konkrétan azzal kapcsolatban merülnek fel kétségek, hogy e rendelkezés magában foglalja-e a fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések meghozatalára vonatkozó automatikus kötelezettséget, ha megállapítható, hogy az ügyfél jogi formája (nem kormányzati szervezet) és az ügyfél gazdasági tevékenységei (az ügyfél által meghatalmazott személy és annak munkavállalója egy, a korrupció tekintetében kiemelt kockázatot jelentő harmadik ország, jelen esetben az Oroszországi Föderáció állampolgára, aki lettországi tartózkodási engedéllyel rendelkezik) kockázatot jelentenek, illetve azzal kapcsolatban, hogy a szóban forgó rendelkezés előírja-e, hogy az említett ügyfél tekintetében automatikusan magasabb szintű kockázati fokozat alkalmazható. Továbbá, ha a Bíróság az említett következtetést vonná le a 2015/849 irányelv szóban forgó rendelkezéseinek értelmezését illetően, azt kell értékelni, hogy az ilyen követelményt arányosnak tekinthető-e.

A fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések elfogadása abban az esetben, ha az ügyfél üzleti partnere valamely, a korrupció tekintetében kiemelt szintű kockázatot jelentő harmadik országgal, a jelen esetben az Oroszországi Föderációval áll kapcsolatban

- 23 Az a körülmény, hogy maga az ügyfél vagy annak tényleges kedvezményezettje az Oroszországi Föderációban rendelkezik székhellyel vagy lakóhellyel – amely nem magas kockázati szintű ország, de talán a korrupció tekintetében kiemelt szintű kockázatot jelentő országgént vagy területként lehetne értékelni –, az ügyfél kockázatát növelő tényezőnek minősülhet, ami egyúttal az ügyfél alapos vizsgálatát is indokolhatja.
- 24 Az alperes véleménye szerint az a tény, miszerint az orosz Gazprom vállalkozáshoz (51%) tartozó Nord Stream 2 AG vállalkozás a Gazdasági Társaság tagja, az ügyfél kockázatát növelő tényezőnek minősülhet. Másfelől az a tény, hogy a Gazdasági Társaság havonta 25 000 eurót kap a Nord Stream 2 AG-től, azt jelezheti, hogy az említett társaságok az ügylet terjedelme és összetettsége miatt atipikusnak tekinthető olyan ügyletet valósítanak meg, amelynek nincs látható gazdasági vagy nyilvánvalóan jogszerű célja.
- 25 Az alperes véleménye szerint a felperes tehát megsértette a megelőzésről szóló törvény 20. cikke (1) bekezdésének 1) és 2) pontját, valamint 22. cikke (2) bekezdésének 5) pontját, amelyek megfelelnek a 2015/849 irányelv 13. cikke (1) bekezdése c) és d) pontjának, valamint 18. cikke (1) bekezdésének.
- 26 A 2015/849 irányelv 5. cikke előírja, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése érdekében a tagállamok az ezen irányelv hatálya alá tartozó területen szigorúbb rendelkezéseket is elfogadhatnak, vagy hatályban tarthatnak, az uniós jog keretein belül. Az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlata megállapította, hogy a 2015/849 irányelv 5. cikkében említett „szigorúbb rendelkezések” vonatkozhatnak olyan helyzetekre, amelyekre ezen irányelv meghatározott fajta ügyfél-átvilágítást ír elő, és más helyzetekre is, amelyekről a tagállamok úgy vélik, hogy kockázattal járnak. Következésképpen a Lett Köztársaság akkor is elfogadhat szigorúbb rendelkezéseket a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának megelőzése céljából, ha álláspontja szerint fennáll valamely kockázat. Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy a konkrét esetben az alperes a megelőzésről szóló törvény rendelkezéseinek alkalmazása során nem lépett-e túl azon, amit a jogszabály megkövetel, különösen annak megállapításával, hogy az a körülmény, miszerint a Gazdasági Társaság egyik tagja az Oroszországi Föderáció valamely vállalkozásának leányvállalata, önmagában olyan tényező, amely növeli az ügyfél kockázatát, noha e vélelem a megelőzésről szóló törvényben és a 2015/849 irányelvben sem szerepel.
- 27 A 2015/849 irányelv 13. cikkének (1) bekezdése tartalmazza az ügyfél-átvilágítási intézkedéseket, amelyek között a c) és d) pont említi az értékelést és – adott esetben – információszerzést az üzleti kapcsolat céljáról és tervezett jellegéről,

valamint az üzleti kapcsolat folyamatos monitoringját. Az irányelv e rendelkezése azonban nem pontosítja az értékelés és az információszerzés módszereit és eszközeit.

- 28 Meg kell jegyezni, hogy a megelőzésről szóló törvény rendelkezései – a 2015/849 irányelv 13. cikkének (1) bekezdéséhez hasonlóan – nem követelik meg az ügyletekről készült dokumentumok másolati példányainak beszerzését, különösen akkor, ha az ügylet nem mutat szokatlan vonásokat, vagy ha az ügyfél fokozott kockázata nem állapítható meg. Következésképpen a kérdést előterjesztő bíróságnak azzal kapcsolatban vannak kétségei, hogy az alperes nem terjeszkedett-e túl a jogszabályban meghatározott jogkörein annak megkövetelésével, hogy nyújtsák be a Gazdasági Társaság és a Nord Stream 2 AG között létrejött szerződés másolati példányát.
- 29 A fentiekre tekintettel azt kell tisztázni, hogy a 2015/849 irányelv rendelkezései előírják-e, hogy abban az esetben, ha az ügyfél valamely partnere valamely, a korrupció tekintetében kiemelt kockázatot jelentő harmadik országgal, a jelen esetben az Oroszországi Föderációval áll kapcsolatban, fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket kell hozni, és e rendelkezések megkövetelik-e az ügyfél és a harmadik személy között létrejött szerződés másolati példányának beszerzését, és ezért az említett szerződés helyszíni vizsgálatát nem tekintik elegendőnek.

Az ügyfélre vonatkozó információk naprakésszé tétele

- 30 A 2015/849 irányelv 14. cikkének (5) bekezdése megállapítja, hogy az ügyféllel kapcsolatos információk naprakésszé tételére vonatkozó kötelezettséget „kockázaterzékenységi alapon” kell alkalmazni. Vagyis, ha az ügyfél kockázati szintjét alacsonyra értékelték, és az ügyfél körülményei jelentősen nem változtak, a 2015/849 irányelv 14. cikkének (5) bekezdése nem követeli meg ügyfél-átvilágítási intézkedések meghozatalát. Mivel az alperes véleménye szerint a felperes megsértette a megelőzésről szóló törvény 8. cikkének (2) bekezdését, amely előírja, hogy az e törvény hatálya alá tartozó személynek időszakosan – és minden esetben legalább 18 hónaponként – el kell végeznie az ügyféllel kapcsolatos információk naprakésszé tételét, és tekintettel arra, hogy a jelen ügy tényállásának megvalósulása idején, amikor az alperes megvizsgálta a felperest, még nem telt el 18 hónap azon időponttól kezdve, hogy a Gazdasági Társaság a felperes ügyfele lett, azt kell tisztázni, hogy a 2015/849 irányelv rendelkezései előírják-e, és megalapozott és arányos-e az, hogy a kötelezett szolgáltatónak a meglévő ügyfelekkel szemben átvilágítási intézkedéseket kell alkalmaznia, még olyan helyzetben is, amikor az ügyfél körülményeiben nem tapasztaltak jelentős változásokat, és az említett kötelezettséget kizárólag olyan ügyfelekkel szemben kell-e alkalmazni, amelyek tekintetében az ügyfél magas kockázati szintjét állapították meg.

Információk közzététele az állami adóhatóság honlapján

- 31 A 2015/849 irányelv 60. cikkének (1) bekezdése előírja a 2015/849 irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértéséért közigazgatási szankciót vagy intézkedést elrendelő jogerős határozatokra vonatkozó információk közzétételére irányuló kötelezettséget. E cikk (2) bekezdése azon határozatok közzétételét is lehetővé teszi a tagállam számára, amelyek ellen jogorvoslati kérelmet nyújtottak be, feltéve, hogy közzéteszi a jogorvoslatra és a jogorvoslati eljárás eredményére vonatkozó információt is.
- 32 A [kérdést előterjesztő] bíróság arra a következtetésre jut, hogy a 2015/849 irányelv átültetésekor a Lett Köztársaság a legszigorúbb – a 60. cikk (2) bekezdésében foglalt – szabályt vezette be, és a megelőzésről szóló törvény 46. cikke (1²) bekezdése értelmében a megtámadott (még nem jogerős) határozatokat is közzé kell tenni a honlapon.
- 33 A 2015/849 irányelv 60. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a közzétételnek legalább a jogsértés típusára és jellegére, valamint a felelős természetes vagy jogi személyek kilétére vonatkozó információkat tartalmaznia kell. A felperes megjegyzi, hogy az alperes a közzétételben eredetileg (2019. augusztus 11-én) helytelenül jelölte meg a jogsértés jellegét (a felperes nem fejlesztette ki belső ellenőrzési rendszerét), és annak ellenére, hogy a felperes kidolgozott egy belső ellenőrzési rendszert, mégis hiányosságokat állapítottak meg. A felperes véleménye szerint e közzététel téves benyomást keltett a nyilvánosságban a felperes által elkövetett jogsértés jellegéről, és ez kedvezőtlen hatással van a felperes jóhírnevére.
- 34 A kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy a közzététel – még a jelen határozat meghozatalának időpontjában is – azt állapítja meg a felperessel kapcsolatban, hogy belső ellenőrzési rendszerét nem fejlesztette ki teljesen – nem készített és nem dokumentált semmilyen kockázatértékelést; az ügyfél vizsgálatának terjedelme nem felel meg a fennálló kockázatoknak; nem tisztázta, hogy ki a tényleges kedvezményezett; nem végezte el az ügyletek kellő felülvizsgálatát –, annak ellenére, hogy az ellenőrzési jegyzőkönyv folytatása (2019. június 6.) nem állapított meg jogsértést, tehát az ellenőrzés alatt orvosolták a jogsértéseket.
- 35 A [kérdést előterjesztő bíróság] azon kérdést terjeszti az Európai Unió Bírósága elé, hogy a 2015/849 irányelv 60. cikkének (1) és (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság az adott határozatra vonatkozó információk közzététele során köteles-e biztosítani azt, hogy a közzétett információk pontosan megfeleljenek a határozatban megállapított információknak.